

теръ съ смѣлото си опиранье въспрѣ храбраго Бѣрдоквеника да не влѣзе въ Търново, Йоаниѣ съ жена си побѣгнѣ въ Месемврія, а подиръ отиде да живѣе въ Цариградъ. Търновцы обаяни отъ побѣдата, която удържа Тертеръ, провѣзгласихъ го за царь, и го вѣнчахъ на царство (1282).

А да видимъ що станѫ помежду туй време Лаханъ и Асѣнъ. — Първыйтъ като бѣше испѣденъ отъ Бѣлгарія, отиде въ ордіята на Ногая, между Днѣстъръ и Донъ, за да го моли да са върне въ Бѣлгарія. Михаилъ Палелогъ отъ своя страна обѣриѫ са и той да проси хана да помогне на Йоанна Асѣния, когото и испрати въ ордіята му съ богаты дарове за да умилостиви шуря си (понеже, какъто рекохмы по-на-предъ, Ногай водѣше сестра му Ефросина за жена която му бѣлъ далъ Палелогъ съ измама, като негова дъщеря). Единъ отъ съвременниятѣ историци — Пахимеръ, разказва че Ногай, като бѣлъ си памыслилъ да затрѣй и двамата тѣзи падиѫли б. царе, призовалъ ги веднѣждъ на угощеніе, дѣто ги напопилъ и заповѣдалъ да отрѣжатъ главата на Лахана; сѫщата честь чакала и Йоанна, но той извикалъ за помощь, и сестра му Евфросина са притеекла, та го измолила отъ Ногая. Ханътъ я послушалъ, и ти тутак-си испраща брата въ Цариградъ, дѣто и останѫ да са губи между царедворците на византійския дворъ. Единъ нашъ исторіографъ увѣрява, че отъ тогова Асѣния са повѣла славна фамилія въ Гърція — 'Ασενίδες, която чакъ до съвършенното паданье на Имперіята сѫществувала (27).

(27) Виждъ за туй Исторіята Славено болгарска на А. Н. преведена а печатана въ Букорещъ на 1844. — А нѣтъ смы слушали отъ достовѣрни лица, Бѣлгары и Гърци, че и сега ёще на Кефалонія единъ отъ Йоническытѣ О-ви, има богата една фамилія, която са прекарва 'Ασενідес